

Quina llàstima

Aquests dies, em sent especialment orgullós i il·lusionat amb la gent de la meua ciutat, que, malgrat els mil i un inconvenients que troben pel camí, continuen apostant, fins i tot arriscant el seu patrimoni personal, per crear riquesa. Em referisc a tots aquells que en els últims anys hem anomenat emprenedors. Treballe amb els meus companys cada dia intentant, a pesar de la falta de recursos i les competències que se'ns han retallat als ajuntaments, ajudar aquests herois del segle XXI.

Des del meu escó a Les Corts, assistisc perplex al debat sobre l'estat de la Comunitat i organitze amb il·lusió el viatge que la setmana que ve farem amb el guanyador d'un concurs d'empresa innovadora, perquè puguem, en unes jornades del Ministeri i davant de multinacionals, institucions, inversors i mitjans de tot l'Estat, defensar orgullosos el nom de Vila-real com a Ciutat de la Ciència i la Innovació que som. Mentrestant, escolte amb perplexitat el president Fabra llegir un discurs que li han preparat els seus assessors sense alçar el cap. L'escolte prometre sense límit: plans d'ocupació, ajudes a les empreses, reducció d'impostos... Res de nou; és el mateix que he escoltat en els últims tres anys.

I mentre el president llig el seu discurs, amb un esforç tremend per a arrancar un sol aplaudiment del seu grup parlamentari, símptoma de falta de lideratge i final de cicle, em diu el portaveu d'ocupació i emprenedors del meu grup: "Jose, estic preparant una Proposta per a exigir el pagament a 8.000 emprenedors als quals se'ls van aprovar ajudes, algunes de fa quatre anys". I ens quedem pensant quant de mal pot fer la irresponsabilitat d'un responsable polític. Quina llàstima!